

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

2 decembrie 2010*

În cauza C-276/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Regatul Unit), prin decizia din 8 aprilie 2009, primită de Curte la 20 iulie 2009, în procedura

Everything Everywhere Ltd, fostă T-Mobile (UK) Ltd,

împotriva

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii G. Arestis, J. Malenovský și T. von Danwitz (raportor), judecători,

* Limba de procedură: engleza.

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,
grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 septembrie 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Everything Everywhere Ltd, fostă T-Mobile (UK) Ltd, de domnul J. Peacock, QC, și de domnul M. Angiolini, barrister;

- pentru guvernul Regatului Unit, de doamna H. Walker, în calitate de agent, asistată de domnul R. Hill, barrister;

- pentru guvernul elen, de domnii S. Spyropoulos și M. Germani, precum și de doamna V. Karra, în calitate de agenți;

- pentru Irlanda, de domnul D. O’Hagan, în calitate de agent, asistat de domnul B. Doherty, barrister;

— pentru Comisia Europeană, de domnul R. Lyal și de doamna M. Afonso, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctele 1 și 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”), care prevede că sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”), printre altele, negocierea de credite, precum și operațiunile privind plățile și viramentele.

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Everything Everywhere Ltd, fostă T-Mobile (UK) Ltd (denumită în continuare „Everything Everywhere”), pe de o parte, și Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (denumită în continuare „Commissioners”), pe de altă parte, cu privire la tratamentul, din punctul de vedere al TVA-ului, al cheltuielilor facturate de Everything Everywhere clienților în cazul în care aceștia optează pentru anumite moduri de plată a facturilor lunare.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

- 3 Potrivit articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă, sunt supuse TVA-ului „livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană impozabilă care acționează ca atare”. [traducere neoficială]
- 4 Articolul 13 secțiunea B din A șasea directivă, intitulat „Alte scutiri”, prevede:

„Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a scutirilor de mai jos și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz:

[...]

(d) următoarele operațiuni:

1. acordarea și negocierea de credite și gestionarea creditelor de către persoana care le acordă;

[...]

3. operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, excepând recuperarea creanțelor;

[...]” [traducere neoficială]

Reglementarea națională

- 5 În Regatul Unit, scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctele 1 și 3 din A șasea directivă a fost transpusă prin grupa 5 punctele 1 și 5 din anexa 9 la Legea din 1994 privind TVA-ul (Value Added Tax Act 1994), care scutește de TVA:

„1. [t]ransferul, viramentul sau primirea de bani, a oricărui titlu care reprezintă bani sau a oricărui bilet sau ordin care are drept scop plata în bani, precum și orice operațiune referitoare la bani sau la efecte similare;

[...]

5. [f]urnizarea de servicii de către intermediari în legătură cu orice operațiune vizată la punctul 1, 2, 3, 4 sau 6 (indiferent dacă asemenea operațiuni sunt încheiate în final) de către o persoană care acționează în calitate de intermediar împuternicit”.

6 Notele 5-5B din grupul 5 din anexa 9 la Legea din 1994 privind TVA-ul prevăd:

„(5) În sensul punctului 5, «serviciile prestate de un intermediar» constau în punerea în legătură, în vederea furnizării de servicii financiare

a) a unor persoane care încearcă sau sunt susceptibile să încerce să obțină servicii financiare

b) a unor persoane care furnizează servicii financiare

însoțită de (în cazul serviciilor financiare care intră sub incidența cazurilor prevăzute la punctul 1, 2, 3 sau 4) executarea unei activități pregătitoare pentru încheierea contractelor pentru prestarea acestor servicii financiare, dar nu includ furnizarea vreunui studiu de piață, proiectarea unui produs, publicitate, servicii promoționale ori analoge sau colectarea, compararea și furnizarea de informații în legătură cu asemenea activități.

(5A) În sensul punctului 5, o persoană «acționează în calitate de intermediar împu-ternicit» în toate situațiile în care acționează ca intermediar sau ca unul dintre intermediari între

a) o persoană care furnizează servicii financiare și

b) o persoană care încearcă sau este susceptibilă să încerce să obțină servicii financiare,

[...]

(5B) În sensul notelor 5 și 5A, prin «servicii financiare» se înțelege executarea oricărei operații care se încadrează la punctul 1, 2, 3, 4 sau 6.”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 7 Everything Everywhere este o întreprindere din sectorul telecomunicațiilor care furnizează servicii de telefonie mobilă. Pentru a beneficia de aceste servicii, clienții pot plăti anticipat, prin creditarea contului client al acestora, sau la sfârșitul perioadei de facturare. În acest ultim caz, Everything Everywhere transmite clienților o factură lunară pe care aceștia o pot plăti utilizând diferite moduri de plată. Astfel, clienții au posibilitatea de a alege între plata:
- prin debitare efectuată potrivit sistemului de „debit direct”;
  - prin virament prin intermediul Bankers’ Automated Clearing System [Sistemul Automat de Compensare Interbancară (BACS), denumit în continuare „viramentul BACS”];
  - prin carte de debit sau prin carte de credit, prin telefon sau prin internet;
  - prin intermediul unui terț care acționează în calitate de agent împuternicit să primească plata, de exemplu, la ghișeul unui oficiu poștal („Post Office”);

- prin cec transmis prin poștă sau

  - la ghișeul unei sucursale a băncii Everything Everywhere, și anume HSBC Bank plc, sau a unei alte bănci, prin creditarea contului bancar al Everything Everywhere.
- 8 În cazul în care un client își plătește factura prin sistemul de „debit direct” sau prin virament BACS, Everything Everywhere nu îi facturează acestuia cheltuieli suplimentare.
- 9 O debitare prin sistemul de „debit direct” presupune un „mandat de debit direct”, și anume un ordin permanent dat de client băncii sale pentru a efectua plățile la solicitarea Everything Everywhere. Pe această bază, aceasta din urmă încearcă, pentru fiecare plată exigibilă, să obțină din partea băncii respective, prin sistemul BACS, transferul sumei datorate de client. Viramentul BACS este efectuat de fiecare dată la inițiativa clientului, care a dat băncii sale ordinul de a transfera o anumită sumă din contul său în contul Everything Everywhere.
- 10 În schimb, pentru orice plată efectuată prin unul dintre celelalte moduri de plată menționate la punctul 7 din prezenta hotărâre se facturează, în luna următoare, o sumă suplimentară de 3 GBP, considerată de Everything Everywhere „separate payment handling charge” (cheltuieli distincte de procesare a plății, denumite în continuare „SPHC”).
- 11 Astfel, SPHC sunt facturate clientului care plătește prin carte de debit sau prin carte de credit inițiind, prin telefon sau prin internet, un proces informatic ce conduce la transferul sumei datorate de la banca emitentă a cărții în contul bancar al Everything Everywhere. Aceeași este situația și în cazul unei plăți în numerar, la ghișeul unei

bănci sau al unui agent împuternicit să primească plata, în special un birou de poștă, cu care Everything Everywhere a încheiat un acord care prevede primirea unor asemenea plăți în numele acesteia. De asemenea, Everything Everywhere facturează SPHC clienților care plătesc serviciile de telefonie mobilă prin cec, indiferent dacă acest lucru se face prin predarea cecului la ghișeul unei bănci alese de aceștia sau prin trimiterea acestuia la banca societății Everything Everywhere, într-un plic pe care este tipărită adresa acestei din urmă bănci.

- 12 SPHC sunt prevăzute de condițiile generale aplicate de Everything Everywhere. SPHC sunt menționate în broșurile Everything Everywhere care cuprind tarifele sale, precum și pe site-ul internet al acesteia. Aproximativ 28% din clienții Everything Everywhere aleg să plătească altfel decât prin sistemul de „debit direct” sau prin virament BACS și, prin urmare, datorează SPHC.

- 13 SPHC nu se aplică nici clienților care plătesc în avans pentru toate serviciile de telefonie mobilă, prin creditarea contului client al acestora, nici clienței de afaceri.

- 14 Everything Everywhere apreciază că SPHC trebuie considerate contraprestația unui serviciu de procesare a plăților efectuat cu titlu oneros și că, în consecință, sunt scutite de TVA în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) din A șasea directivă. În luna august 2005, Everything Everywhere a introdus o cerere privind o sumă de 4 063 228,08 GBP, ce reprezintă excedentul de taxă achitată în aval pentru perioada dintre luna august 2003 și luna iulie 2005 în ceea ce privește SPHC. Commissioners au respins această cerere. Everything Everywhere a formulat o acțiune împotriva acestei respingeri la VAT and Duties Tribunal, care a confirmat decizia adoptată de Commissioners considerând că SPHC erau supuse TVA-ului.

- 15 Everything Everywhere a declarat apel împotriva deciziei pronunțate de VAT and Duties Tribunal la instanța de trimitere. Potrivit acesteia din urmă, litigiul se referă, în esență, la problema dacă SPHC constituie contrapartida unei prestări de servicii distincte de furnizarea serviciilor de telecomunicații și care intră în domeniul de aplicare al scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 1 sau 3 din A șasea directivă.
- 16 Instanța de trimitere arată în special că părțile din acțiunea principală au recunoscut că articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă a fost deja interpretat de Curte în Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC (C-2/95, Rec., p. I-3017), în special la punctele 53 și 66 din această hotărâre, în care Curtea a statuat că, în ceea ce privește „o operațiune privind viramentele”, serviciile furnizate trebuie să aibă drept efect transferul de fonduri și să genereze modificări juridice și financiare. Cu toate acestea, părțile nu sunt de acord cu privire la înțelesul care trebuie dat acestor termeni.
- 17 Întrucât consideră că soluționarea acțiunii principale depinde de interpretarea dreptului Uniunii, High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Care sunt caracteristicile unui serviciu scutit ce «are drept efect transferul de fonduri și conduce la modificări juridice și financiare»? În special:

- a) este scutirea aplicabilă unor servicii care în condiții diferite nu ar trebui furnizate de niciuna dintre instituțiile financiare care (i) debitează un cont, (ii) creditează un cont diferit cu suma corelativă sau (iii) efectuează o operațiune intermediară între (i) sau (ii)?

- b) este scutirea aplicabilă unor servicii care nu includ realizarea unor operațiuni de debitare a unui cont și de creditare corelativă a unui alt cont, dar care pot fi considerate, în cazul în care rezultă un transfer de fonduri, drept cauza respectivului transfer?
- 2) Scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă pentru «operațiuni [...] privind [...] plăți [sau] viramente» se aplică unui serviciu de primire și de procesare de plăți cu cărți de credit și de debit, precum cele realizate în speță de persoana impozabilă? În special, în cazul în care transmiterea fișierelor de plată la sfârșitul fiecărei zile de către persoana impozabilă are ca efect debitarea automată a contului clientului și creditarea automată a contului persoanei impozabile, aceste servicii intră în domeniul de aplicare al articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 [din A șasea directivă]?
- 3) Răspunsul la a doua întrebare depinde de împrejurarea dacă persoana impozabilă obține ea însăși codurile de autorizare pentru o transmitere subsecventă sau dacă le obține prin intermediul băncii sale achizitoare?
- 4) Scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 1 din A șasea directivă pentru «negocierea de credite» se aplică serviciilor de tipul celor oferite în speță de persoana impozabilă în legătură cu plățile prin cărți de credit, prin care, ca efect al acestor servicii, contul cărții de credit a clientului este debitat ca urmare a unui supliment de credit?
- 5) Scutirea pentru «operațiuni [...] privind [...] plăți [sau] viramente» se aplică unor servicii de acceptare și de procesare a plăților efectuate prin intermediul unor agenți terți, precum cele oferite în speță de persoana impozabilă prin intermediul Oficiului poștal și al PayPoint?

- 6) Scutirea pentru «operațiuni [...] privind [...] plăți [sau] viramente» se aplică unor servicii de obținere și de procesare a plăților efectuate prin cec trimis persoanei impozabile sau agentului acesteia, plăți care trebuie procesate de persoana impozabilă și de banca sa?

- 7) Scutirea pentru «operațiuni [...] privind [...] plăți [sau] viramente» se aplică unor servicii precum cele oferite în speță de persoana impozabilă, constând în primirea și în procesarea plăților efectuate la ghișeul unei bănci pentru a credita, prin intermediul sistemului bancar, contul bancar al persoanei impozabile?

- 8) Care sunt împrejurările particulare care trebuie luate în considerare atunci când se decide dacă cheltuielile (precum, în speță, cheltuielile de procesare a plății) aplicate de o persoană impozabilă clientului său în considerarea opțiunii clientului de a efectua plata către persoana impozabilă prin utilizarea unui anumit mod de plată și care sunt identificate ca atare în textul contractului și înscrise detaliat în facturile trimise clientului constituie o prestație distinctă în scopuri de TVA?”

Cu privire la întrebările preliminare

- 18 Prin intermediul întrebărilor formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, pe de o parte, SPHC reprezintă contrapartida unei prestări de servicii, furnizate de Everything Everywhere clienților săi, care intră în domeniul de aplicare al scutiilor de TVA prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 1 din A șasea directivă (a patra întrebare) sau la respectivul articol 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 (primele trei întrebări și a cincea, a șasea și a șaptea întrebare) și dacă, pe de altă parte, prestația menționată este distinctă de furnizarea de servicii de telefonie mobilă (a opta întrebare).

- 19 Întrucât, în lipsa unei asemenea prestări de servicii distincte de furnizarea de servicii de telefonie mobilă, SPHC ar beneficia de același tratament fiscal precum sumele datorate pentru aceste din urmă servicii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 februarie 1999, CPP, C-349/96, Rec., p. I-973, punctul 32, și Hotărârea din 21 iunie 2007, Ludwig, C-453/05, Rep., p. I-5083, punctul 20), trebuie analizată, în primul rând, a opta întrebare.

Cu privire la a opta întrebare

- 20 Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în vederea colectării TVA-ului și, în special, a aplicării dispozițiilor privind scutirile prevăzute de A șasea directivă, cheltuielile suplimentare facturate de un prestator de servicii de telecomunicații clienților săi, în cazul în care aceștia utilizează anumite moduri de plată, reprezintă contrapartida unei prestări de servicii de procesare a plăților, furnizate de prestatorul menționat clienților săi, care trebuie considerată o prestație distinctă de furnizarea de servicii de telecomunicații.
- 21 Din articolul 2 din A șasea directivă rezultă că fiecare prestație trebuie să fie considerată în mod normal ca fiind distinctă și independentă (a se vedea în special Hotărârea CPP, citată anterior, punctul 29, Hotărârea din 29 martie 2007, Aktiebolaget NN, C-111/05, Rep., p. I-2697, punctul 22, și Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Don Bosco Onroerend Goed, C-461/08, Rep., p. I-11079, punctul 35).
- 22 Cu toate acestea, o operațiune constituită dintr-o singură prestație pe plan economic nu trebuie să fie descompusă în mod artificial, pentru a nu altera funcționalitatea sistemului de TVA (a se vedea în special Hotărârea CPP, citată anterior, punctul 29, Hotărârea Aktiebolaget NN, citată anterior, punctul 22, și Hotărârea din 22 octombrie 2009, Swiss Re Germany Holding, C-242/08, Rep., p. I-10099, punctul 51).

- 23 În plus, în anumite împrejurări, mai multe prestații distincte în mod formal, care ar putea fi furnizate separat și care ar da naștere astfel, în mod individual, la impozitare sau la scutire, trebuie să fie considerate o operațiune unică dacă nu sunt independente (a se vedea Hotărârea din 21 februarie 2008, Part Service, C-425/06, Rep., p. I-897, punctul 51, Hotărârea din 11 iunie 2009, RLRE Tellmer Property, C-572/07, Rep., p. I-4983, punctul 18, și Hotărârea Don Bosco Onroerend Goed, citată anterior, punctul 36).
- 24 Aceasta este situația, de exemplu, atunci când unul sau mai multe elemente trebuie considerate ca reprezentând prestația principală, în timp ce, invers, celelalte elemente trebuie să fie privite ca una sau mai multe prestații accesorii care beneficiază de același tratament fiscal precum prestația principală (a se vedea în special Hotărârea CPP, citată anterior, punctul 30, Hotărârea din 15 mai 2001, Primback, C-34/99, Rec., p. I-3833, punctul 45, și Hotărârea RLRE Tellmer Property, citată anterior, punctul 18, precum și Ordonanța din 14 mai 2008, Tiercé Ladbroke și Derby, C-231/07 și C-232/07, punctul 21).
- 25 În special, o prestație trebuie să fie considerată accesorie unei prestații principale dacă nu constituie pentru clientelă un scop în sine, ci mijlocul de a beneficia în cele mai bune condiții de serviciul principal al prestatorului (a se vedea în special Hotărârile citate anterior CPP, punctul 30, Primback, punctul 45, și RLRE Tellmer Property, punctul 18, precum și Ordonanța Tiercé Ladbroke și Derby, citată anterior, punctul 21).
- 26 Pentru a determina dacă o persoană impozabilă livrează consumatorului, considerat ca un consumator mediu, mai multe prestații principale distincte sau o prestație unică, trebuie identificate elementele caracteristice ale operațiunii respective și trebuie luate în considerare toate împrejurările în care se desfășoară aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior CPP, punctele 28 și 29, Aktiebolaget NN, punctele 21 și 22, și Ludwig, punctul 17, precum și Ordonanța Tiercé Ladbroke și Derby, citată anterior, punctele 19 și 20).

27 În ceea ce privește acțiunea principală, trebuie constatat că serviciul esențial furnizat clienților săi de un prestator precum Everything Everywhere este serviciul de telefonie mobilă. Activitatea desfășurată de această întreprindere cu ocazia facturării acestui serviciu, în special punerea la dispoziția clienților a unei infrastructuri ce le permite să plătească facturile nu numai prin sistemul de „debit direct” sau prin virament BACS, ci și prin carte de credit, prin cec sau în numerar, nu reprezintă, pentru clienții respectivi, un scop în sine. Pretinsa prestare de servicii, la care clienții menționați nu pot să recurgă independent de utilizarea serviciului de telefonie mobilă, nu prezintă, din punctul de vedere al acestora din urmă, niciun interes autonom în raport cu acest serviciu. Aceasta le oferă doar posibilitatea de a plăti facturile de telefonie mobilă utilizând modul de plată care li se pare cel mai comod și, pe de altă parte, permite prestatorului de servicii să crească volumul serviciului pe care îl furnizează cu titlu principal (a se vedea în acest sens Hotărârea Primback, citată anterior, punctul 47).

28 În plus, primirea unei plăți, precum și procesarea acesteia sunt legate în mod intrinsec de orice prestare de servicii furnizată cu titlu oneros. Este inerent unei asemenea prestații ca prestatorul de servicii să solicite să fie plătit și să depună eforturile necesare în vederea efectuării de către client, în schimbul prestației furnizate, a unei plăți efective. În principiu, orice mod de plată pentru o prestare de servicii implică faptul ca prestatorul să efectueze anumite demersuri pentru procesarea plății, chiar dacă întinderea acestor demersuri poate varia în funcție de modul de plată. Conform descrierii diferitelor moduri de plată care sunt menționate în decizia de trimitere, chiar și sistemul de „debit direct” necesită, în vederea unei plăți efective, un demers al creditorului, care constă în utilizarea de către acesta a mandatului care i-a fost acordat și în solicitarea adresată băncii clientului în cauză să efectueze transferul sumei care îi este datorată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 octombrie 2010, AXA UK, C-175/09, Rep., p. I-10701, punctele 9, 10 și 33).

29 Împrejurarea, evidențiată în a opta întrebare adresată, potrivit căreia un preț distinct pentru pretinsul serviciu financiar este identificat ca atare în documentul contractual

și este detaliat în mod separat în facturile adresate clienților nu este, în sine, determinantă. Astfel, potrivit jurisprudenței Curtii, faptul că este facturat un preț unic sau că au fost prevăzute contractual prețuri distincte nu are o importanță decisivă pentru a stabili dacă trebuie să se considere că există două sau mai multe operațiuni distincte și independente sau o operațiune economică unică (a se vedea în acest sens Hotărârea CPP, citată anterior, punctul 31, precum și Hotărârea din 27 octombrie 2005, *Levob Verzekeringen* și *OV Bank*, C-41/04, Rec., p. I-9433, punctul 25).

30 Prin urmare, clienții *Everything Everywhere* care își plătesc factura de telefonie mobilă prin unul dintre modurile de plată pentru care se încasează SPHC nu intenționează să achiziționeze două prestații distincte, și anume o prestație de telefonie mobilă și o prestație al cărei obiect ar fi asigurarea procesării plăților efectuate de aceștia. Din punctul de vedere al clientului, prestarea de servicii de procesare a plăților pe care prestatorul de servicii de telecomunicații pretinde că le-a furnizat clienților săi cu ocazia plății acestor din urmă servicii prin utilizarea anumitor moduri de plată trebuie, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, să fie considerată, în ceea ce privește TVA-ul, ca fiind accesorie prestării principale de servicii de telecomunicații (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 22 octombrie 1998, *Madgett* și *Baldwin*, C-308/96 și C-94/97, Rec., p. I-6229, punctele 24 și 25).

31 Această concluzie nu poate fi infirmată de principiul neutralității fiscale, inerent sistemului comun al TVA-ului, care se opune posibilității ca prestări de servicii asemănătoare, care sunt, așadar, în concurență unele cu altele, să fie tratate în mod diferit din punctul de vedere al TVA-ului (a se vedea în special Hotărârea din 6 mai 2010, *Comisia/Franța*, C-94/09, Rep., p. I-4261, punctul 40, și Hotărârea din 10 iunie 2010, *Leo-Libera*, C-58/09, Rep., p. I-5189, punctul 34), ținând seama de faptul că situația *Everything Everywhere* este total diferită de cea a unui operator economic care furnizează clienților săi servicii financiare în calitate de prestație principală.

- 32 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a opta întrebare că, în vederea colectării TVA-ului, cheltuielile suplimentare facturate clienților de un prestator de servicii de telecomunicații, în cazul în care clienții respectivi nu plătesc aceste servicii prin sistemul de „debit direct” sau prin virament BACS, ci prin carte de credit, prin carte de debit, prin cec sau în numerar la ghișeul unei bănci sau al unui agent împuternicit să primească plata în numele acestui prestator de servicii, nu reprezintă contrapartida unei prestări de servicii distincte și independente de prestarea de servicii principală, care constă în furnizarea serviciilor de telecomunicații.

Cu privire la primele șapte întrebări

- 33 Ținând seama de răspunsul dat la a opta întrebare, nu trebuie să se răspundă la primele șapte întrebări.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 34 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

În vederea colectării taxei pe valoarea adăugată, cheltuielile suplimentare facturate clienților de un prestator de servicii de telecomunicații, în cazul în care clienții respectivi nu plătesc aceste servicii prin sistemul de „debit direct” sau prin virament prin intermediul Bankers’ Automated Clearing System, ci prin carte de credit, prin carte de debit, prin cec sau în numerar la ghișeul unei bănci sau al unui agent împuternicit să primească plata în numele acestui prestator de servicii, nu reprezintă contrapartida unei prestări de servicii distincte și independente de prestarea de servicii principală, care constă în furnizarea serviciilor de telecomunicații.

Semnături